

FECSEKE

2007. december-január

BÁCSFEKETEHEGYI HAVILAP

4. ÉVF. 11. SZÁM(40)

ára: 30 din

Minden helyi, vidéki és külföldön élő olvasónknak, támogatóknak, munkatársunknak és barátunknak kellemes ünnepeket, erőt, egészséget kíván a Fecske szerkesztősége és a Zöld Dombok

AJÁNDÉK AZ OLVASÓKNAK: BÁCSFEKETEHEGYI FALINAPTÁR

ADVENTIÓL KARÁCSONYIG

AZ ASZÁLY MEG A
MUSZÁLY

A KÖZSÉG NAPJÁRÓL, ÉS MÁS EGYÉB
DOLGAINKRÓL

ADVENTTŐL KARÁCSONYIG

Mostani írásunk néhány talán kevésbé ismert egyháztörténeti adattal kiegészítve, eddigi gyakorlatunktól eltérve, sajátos módon arra a kérdésre ad választ, hogy: mióta és miért ünnepeljük a karácsonyt, mint ünnepkört.

A II. századtól kezdve alakul ki az egyházi év, amely adventtől - adventig tart, s ún. ünnepes és ünneptelen félévre oszlik. Az ünnepes félév advent első vasárnapjától szentháromság-vasárnapjáig terjed s a következő ún. üdvtörténeti ünnepköröket foglalja magába: karácsonyi, húsvéti és pünkösdi ünnepkör.

Bennünket most karácsony havában, értelemszerűen a karácsonyi ünnepkör foglalkoztat. A karácsonyi ünnepkörhöz advent négy vasárnapja és maga a karácsony tartozik. A karácsony a legfiatalabb üdvtörténeti ünnep, a III. századtól tartják, de csak a IV. századtól kezdődően december 25.-én. Kezdetben március 25.-ét ünnepelték. Egy-két kivétellel a legtöbb keresztyén egyház ezen a napon emlékezik meg Jézus Krisztus születéséről.

Ahogy már említettük is magát a karácsonyt az adventi időszak előzi meg, amely négy hétig tart. Az adventi időszakkal egy időben a polgári kalendárium is az esztendő utolsó hónapját mutatja. Az adventi időszak egyrészt tehát az év végi számadások ideje is, amikor számot vetünk a mögöttünk levő évvel, figyelembe vesszük annak mulasztásait és előrelépéseit, eredményeket húzunk alá, megfelelő következtetéseket vonunk le. Úgy is mondhatnánk, egyfajta mérleget készítünk ilyenkor. Másrészt viszont az adventi időszaknak van egy sokkal fontosabb üzenete is a hívő keresztyén ember számára. Az advent nem más, mint a Krisztusvárás megszentelt ideje. Az advent előre mutat a karácsonyra. Ilyenkor gondolunk arra, hogy az Úr nap, mint nap itt van

velünk. Az adventi csöndesség, készülődés, a szokások megtartása, segít lelkünket felkészíteni, hogy könnyebben megérezzük és elfogadjuk Őt. Így várjuk a karácsonyt, ami tulajdonképpen az Úr Jézus Krisztus születésének, eljövételének az ünnepe.

Karácsonykor, Jézus Krisztus születésének ünnepén, megemlékezünk és a múltba tekintünk vissza. Figyelmünk elsősorban a bibliai tudósításra, az első karácsonyi eseményre összpontosul, megemlékezünk annak minden szépségéről és áldásairól. E mellett ilyenkor visszaemlékezünk a magunk sok kedves gyermekkori vagy felnőttkori örömteli vagy szomorú karácsonyára.

A karácsony

üzenete arra is figyelmeztet bennünket, hogy figyelmünk ne csak a múltra terelődjön, hanem a jelenre és a jövőre is. Ezáltal lehet csak a mi karácsonyi ünneplésünk teljes és Isten igéjének mindenben megfelelő.

Hogyan készüljünk az ünnepre? A hívő keresztyén ember számára a legfontosabb az, hogy mindenekelőtt lélekben készüljünk fel a közelgő karácsonyi ünnepre. Nyissuk meg szívünk belső titkos ajtóit az eljövendő Úr Jézus Krisztus előtt,

mert Ő ott kopogtat és várja a beocsátást. Hogy megtegyük-e ezt, vagy nem ez rajtunk áll vagy bukik. Ahogy már említettük is az ünnepre való lelki felkészülés időszaka az advent. Arról pedig, végkép nem szabad megfeledkeznünk, hogy a karácsony ünnepeinek középpontjában Jézus Krisztus áll. Ő hozza el nekünk az igazi szeretetet és békességet. Az Ő szeretete és békessége kellene, hogy betöltsön minden emberi szívet. Itt kell szólnunk a karácsony megünneplésének ún. külső formáiról is. Itt elsősorban a különböző szokásokra, de legfőképpen a karácsonyi ajándékozásra gondolunk. Ez egy szép szokás, mert ez az egymás iránti szeretet egyik megnyilvánulási és kifejező formája. Amennyiben jelképes és szerény ajándékozásról van szó, azt mondhatjuk, hogy ez egy szép szokás és gyakorlat. Azonban nagyon kell arra vigyáznunk, hogy a karácsonyi ajándékozás ne lépje túl eredeti rendeltetését, és ne takarja el előlünk a legnagyobb ajándékot azt, akinek legjobban kellene örülnünk, Jézus Krisztust!

Szerény ajándékaink átadása mellett igyekezzünk ez év karácsonyán is szereteteinknek, embertársainknak minél több szeretetet, jóakaratot, megértést és békességet ajándékozni. Végezetül a Szentírás központi üzenetével kívánok közösségünk minden tagja, és a Fecske olvasói számára áldott, békés karácsonyi ünnepeket és boldog, örömeinkben gazdag 2008-as új évet:

„Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” Jn 3, 16

Orosz Attila
ref. lelkipásztor

AZ IZIDA HÍREI

Az év vége felé, leginkább emlékezünk az elmúlt esztendő eseményeire.

Emlékezzünk hát mi is!!

Szerintem a 2007.-es év, számunkra mondató sikeresnek. Szépítettük épületünket, tagjaink a műhelyekben állandóan dolgoztak, pályázatokat is nyertünk. Találkozókat szerveztünk, ilyen volt a „Szinjátsszal a világban” megnevezésű és a „II. Záporka” melyen sok ismeróst, barátot szereztünk. Kirándultunk Újvidékre, Szabadkára, Palicsra, Ludasra, Krusevára, Belgrádba, Kanizsára stb. A napokban, december 3.-át nagyon várjuk. A Nemzetközi fogyatékosok napján a Kishegyes község polgármestere fogadást rendez tagjainknak. Gyermekeinknek, fiataljainknak nagyon sokat jelent ez a találkozás.

Folyamatban van a Kishegyes község szociális védelemről szóló stratégiai tervének elfogadása 2008-2011 időszakra, amelyben mi is szerepet kaptunk. Szó van benne a napköziben végbemenő szolgáltatások továbbfejlesztéséről, az oktatási, egészségügyi és más épületek akadálymentesítéséről, a továbbtanulás lehetőségeiről stb. tehát nagy szerepet

kaptunk a község szociális védelmének kiépítésében 2008.-as évtől.

Abban a reményben búcsúzunk az Ó esztendőről, hogy a reánk bízott feladatokat majd meg tudjuk valósítani a következő években, és egyben minden kedves olvasónak

BOLDOG ÚJ ESZTENDŐT KÍVÁNUNK

Kérjük, hogy továbbra is olvassák cikkeinket, kísérjék munkánkat, bátorítsanak bennünket mert tudjuk, hogy:

„Embernek lenni pontosan annyit jelent, mint felelősnek lenni. Érezni, hogy a követ, melyet lehelelyez, a világot építi tovább.”
(Antoine de Saint Exupéry)

A képekkel emlékezzünk a II. Záporkára és megelőző napjaira. A szervező bizottságnak nagy feladata volt a kiállítás megszervezése, az ajándékok elkészítése.

P.J.

A GAZDAKÖR BESZÁMOLÓJA

Megkezdődött az évnek az a mozgalmasabb része, amikor már minden szerdán este, novembertől - márciusig találkozik tagságunk, szakmai ismeretek bővítése céljából.

Különböző újratermelési anyagok forgalmazói már is jelentkeznek, hogy beosztást nyerjenek valamelyik szerda estére. Reméljük, hogy ebben az elkövetkező időszakban is sok értékes ismeretre teszünk szert.

Visszatekintünk azért az elmúlt tavaszi-nyári tevékenységünkre is dióhéjban, mert nem télenkedtünk akkor sem. Figyelemre méltónak tartom a következő események kiemelését: Jól sikerült Mátyás napi borkóstolót tartottunk februárban. Tagjaink nagy segítséget nyújtottak a regisztrált gazdaságok bejegyzésének meghosszabbításánál, március 31.-ig. Március egyik hétfőjén fásítottunk. Tagságunkkal meglátogattuk az

újvidéki mezőgazdasági vásárt. Minden tudásunkkal és erőnkkel segítettük a falunap-meggy napok megszervezését. Közben több alkalommal egy-egy kisebb csoportunk az Észak-Vajdasági Agrárszövetség szervezésében, Magyarországra látogathatott és egy-egy szakmai továbbképzésen vehetett részt (Szentés, Makó, Hódmezővásárhely stb). Segítségére voltunk tagjainknak az állami földek bérbevételénél. Megszerveztük a Szerbiai Mezőgazdasági Minisztérium által nyújtott hektáronként 8000, 00 (nyolcezer) dináros összeg hozzáférhetőségét egyszerűsített eljárással. Különböző időpontokban borászaink látogatást tettek a testvér szervezeteiknél: Bánáthegyes, Temerin, Jánoshalma, Bajsa, Bácskossuthfalva, Orlovat, Versec, Aradac. A szeptember harmadik

hétfőjén megtartott szüreti napok keretein belül vajdasági szintű szőlész-borász találkozót tartottunk. Közben választott tagjaink rendszeresen részt vettek a Községi Önkormányzat munkájában, és a HK. tanácsában. Most legújabbban azon fáradozunk, hogy valamilyen módon támogatást eszközöljünk ki, a Mezőgazdasági Minisztériumtól, illetve a Szerb Kormánytól a nagy szárazság által okozott károk miatt. Kezdeményeztük az együttműködést a többi civil szervezettel is mindannyiunk érdekében. Közben igyekszünk minden bennünket érintő eseményre odafigyelni, ahol tudunk segíteni, vagy segítséget kérünk.

Végezetül mindenkinek eredményes és boldog új évet kíván a Gazdakör.

Orosz Kálmán

Dráma – Játék – Iskola címmel rendező módszertani találkozót szervezett 2007. október 27-én Bácsfeketehelyen a Vajdasági Magyar Drámapedagógiai Társaság. A rendezvény célja az volt, hogy a vajdasági magyar pedagógusok megismerkedjenek a drámapedagógia iskolai alkalmazásának lehetőségeivel. A szervezők meggyőződése, hogy a drámapedagógia eszköztárának használata gazdagítja a tanítás gyakorlatát, életszerűbbé teszi a tanultakat, és megkönnyíti a tananyag emlékezetbe vésését. A módszer használata során a gyerek élményszerűen találkozik a tanulás tartalmával, aktívan részt vesz annak feldolgozásában, és nem érzi kényszernek, tőle idegennek a tanulást. A rendezvényen tíz magyarországi

tanár tartott bemutató órákat és

DRÁMA A TANÍTÁSBAN

műhelyfoglalkozásokat: Patonay Anita, Csordás Anett, Telegdy Balázs,

a Méta Kommunikációs Nevelési Kör hat színész-drámatanára Budapestről, valamint Németh Ervin Páparól. Hetven vajdasági pedagógus vett részt tizennyolc településről: Temerinből, Csókáról, Kishegyesről, Topolyáról, Szabadkáról, Becséről, Hajdújárásról, Bácskossuthfalváról, Péterrévéről, Ludasról, Gunarasról, Újvidékről, Kanizsáról, Moholról, Csantavérről, Zentáról, Palicsról és Bácsfeketehegyéről. A feketicsi általános iskola igazgatójának, Bojtos Béla eszmei támogatásának köszönhetően a bemutató órákon közreműködtek a 7. és 8. osztályos magyar diákok. A gyerekek az újdonsággal való találkozás félelme és a nézők előtti lámpaláz ellenére nagyon nagy figyelemmel és nyitottsággal

„dolgoztak” az órákon, öröm volt nézni azt az elmélyült együttgondolkodást és kreativitást, amit kihoztak magukból. A diákokat Molnár Leonóra, Molnár Etelka és Pál Ilona tanárnő kísérte el a foglalkozásokra. A rendezvényt a Marczibányi Téri Művelődési Központ (Budapest) és a Magyar Nemzeti Tanács (Szabadka) jóvoltából egy művészetpedagógiai szakkönyv-kiállítás is gazdagította. Ezek a magyarországi szakkönyvek a fenti alkalomból kerültek a szervező egyesület könyvtárába, így a helybéli pedagógusok kölcsönözni is tudják ezután.

A rendezvényt a vajdasági drámapedagógiai mozgalom megalapozásának sikerrel elhelyezett alapköveként értékelhetjük. Támogatta a Vajdasági Tartományi Oktatási és Művelődésügyi Titkárság és a Szekeres László Alapítvány. Együttműködő partnerek voltak a Feketics Művelődési Egyesület és a Vajdasági Magyar Versmondók Egyesülete, Budapestről pedig a Marczibányi Téri Művelődési Központ Művészetpedagógiai Könyvesboltja, és a Drámatéka Kulturális Bt.

L.A.

GYÜMÖLCSÉSZETI HÍREK

Áldásos tevékenységek folytak a körülöttünk ebben az évben és kívánjuk, hogy mindez törésmentesen folytatódjon is. Bármely közösség számára fontos, hogy minél teljesebbek legyenek a mindennapjai. Szükség van a szórakozásra, a gondülésre, a pihenésre, a baráti találkozásokra, a tereferékre és ennek most van az ideje. Meg kell beszélni az elmúlt idők dolgait, levonni a tanulságot, új talán az előbbtől jobb terveket szőni, hogy a kikelettel startoló új ciklusban még sikeresebben vegyük az akadályokat. Az év egyik

kellemes pillanata a harminc éve alvó meggyfelvásárlás ébresztése volt. A családok pénztárcájába csinos összegek vonultak be az év első mezőgazdasági bevételét illetően. Ezt a lehetőséget jövőre se kívánjuk elszalasztani, de a vevőink már jelezték, hogy az előttünk álló felvásárlási ciklusban alaposan oda kell majd figyelni a leszedett gyümölcs minőségére, mert a piac ezt megköveteli. A Gyümölcsész egyesület megbeszélései alapján egy szerda esti, téli képzéssel foglalkozó találkozóra meghívjuk az érdekel-

teket és néhány, a témát jól ismerő szakembert. Le kell ugyanis tisztázni, hogy milyen védelmet szükséges alkalmazni vagy sem, mert a vevők határozottan követelik a kukacmentességet és a félig érett állapotban való felkínálást. Az átvétel körülményei és az teljes mechanizmus fejlesztése már sínre van helyezve, így nyugodtan kezdhetjük a készülődést a következő ígéretes meggyeszezonra. Addig van mit elsajátítani és tanulni, de meg is éri.

T. J.

A MINŐSÉG BIZTOSÍTÁSA

Amikor a fogyasztásra felkínált portékát szemügyre vesszük vagy megízleljük, bizony vannak elvárásaink! Az nem biztos, hogy mindenkinek egyaránt tetszik az adott termék, mert ez így is van jól, de közös szempontok azért mindig vannak.

Nézzük a jószághizlálást. Amennyiben a gazda betartja a szakemberek részéről ajánlott receptúrát akkor szép, minőséges és ízletes húst adó sertést nevel, nem pedig a mosogatóvíz aromáját hordozó zsírpamacsot. Lehet vitatkozni azon, kinek mi tetszik, most azonban maradjunk a jóminőségűnek tartott takarmányozási területen. A táp sok összetevőből készül, minden egyes alkotóelemének frissnek és hatékonyan kell lenni, mégis sok kérdés merül fel ezzel kapcsolatban például, hogy van –e benne esetleg génmodifikált kukorica vagy szója?

A minőségbiztosítási eljárások oly módon segítik a gazdákat, hogy az ajánlott metódusok és receptúrák alkalmazása mellett megfelelő eredmények szülessenek. Akkor most hol a bibi? Hát ki a csoda a megmondhatója, hogy a megvásárolt takarmány szabályosan lett –e elkészítve? Természetesen erre is van megoldás és ezt nevezzük lekövethetőségnek. Az Európai Unióban a lekövethetősé-

gi dokumentáció része minden legyártott terméknek és kívánság szerint hozzáférhető a fogyasztó számára. Ezen felül még azt is tudni illik, hogy a fogyasztónak igazolt hiányosság felmutatása esetén joga van a megvásárolt terméket visszaváltani vagy kicserélni, de ez a gondolat már a fogyasztói védelem kategóriájába tartozik, amiről majd legközelebb tárgyalunk, ezért maradjunk a követhetőség fogalmánál.

Tehát fontosnak tarjuk azt, hogy egy árucikk legyártásának vagy egy munkálat véghez vitelének a folyamata lekövethető, átlátható legyen. De, hát miért fontos ez számunkra annyira?!

Elmondom, ha szabad...

A messziről érkező, sokunk számára ismeretlen és még előttünk nem bizonyítottan jóminőségű munkát maga után hagyó, kivitelezők alkalmazását kerülni lenne természetes. Ha a munkavégző összebarmolja a feladatát, utólag bizony csak „nézhetünk mint a borjú az újkapura”. A nálunknál előrehaladottabb közösségek a betervezett munkák elvégzéséhez az egyes kivitelezőket az eddigi tevékenységük ismeretében minőségvizsgálatnak vetik alá. A minőségvizsgáló bizottságot ugyan a közösségi beruházó nevezi ki, de a

soraiban az adott közösség jeles szakemberei ismerhetők fel. A tudásalapú hozzáállás garantálja, hogy az elvégzésre szánt feladattal az arra rátermett és készen álló vállalkozó lesz megbízva. Szempont viszont az, hogy a közösség pénzét felhasználó akár teljes egészében felemészítő beruházás kivitelezésére helyben bejegyzett céget kell választani, mert egyszerűen ez esetben könnyebb a minőségesen végzett munka leköveteése, másrészt a munka bére az itt élő és a tíz körmével a talponmaradásáért küzdő szorgalmas polgártársaink zsebébe kerül. Ha tengeren túli munkaerőt alkalmazunk, akkor az itthoni emberek a zsebéből levékonyítjuk és az esélytelenek táborába léptetjük őket. Ez nagy hiba lenne.

Mostanában sokat hallani a tudásalapú társadalom kialakításának szükségességéről. Lehet, hogy furcsának vagy ijesztőnek tűnik, pedig egyszerű a dolog: a cipész készítse a cipőt, a pék a kiflit, az asztalos a hokedlit, a kovács a patkót.

Tóth János

BECSÜLD MEG!!

Szeptember óta a topolyai Dositej Obradović Gimnázium és Közgazdasági Középiskola tanulója vagyok.

Az osztály létszáma 31. Hogy a 31-ből ki kapott mást, mint amire várt, kinek mennyire tetszik ez a szak eltérőek a vélemények. Ne tudom mire számítottak azok, akik már egy hét után ilyen kijelentéssel álltak elő: „A fenébe, itt is tanulni kell.”

Miután az egyik tanárnőnk öt intő adott az osztálynak negyedévkor, megkérdezte tőlünk, hogy minek jöttünk ide. Csak egy félvállról odadobott mondatot kapott: „Mert

ide akartunk jönni.” A tanárnő válasza ez volt: „Ha ide akartál jönni, és fel is vetek, akkor becsüld meg, hogy itt lehetsz! Amihez elég lenne tanulnod, de ha ennyire nem vagy képes, nincs keresni valód a középiskolában.” Szétnéztem az osztályban és gúnyosan fintorgó tekinteteket láttam. Én csak hallgattam, mert tudtam, hogy a tanárnőnek igaza van. Az eset óta, mikor panaszra nyitnám a számat, elcsuklik a hangom, mert a fülemben ez a szó visszhangzik: „BECSÜLD MEG!”.

Kasza Nikoletta

FEBRUÁRRA VÁRHATÓ

2008. februárjának első felében gyermek- és diákszínházi műhelytalálkozó szervezünk Bácsfeketehegyen. A találkozóra azon pedagógusok színházi csoportjainak bemutatkozását várjuk, akik 2007. szeptemberében részt vettek Németh Ervin gyermekszínházi rendezői tanfolyamán. A kurzust elvégezték: Blázsek Erika (Palics), Brindza Ildikó (Doroszló), Bozóki Klára (Újvidék), Csanak Andrea, Lódi Andrea, Sárándi Gyöngyi, Tokics Etelka (Bácsfeketehegy), Csernai Buják Szilvia (Bácskertes), Hajbel Katalin, Nick Ernő, Pintér Noémi, Sarnyai Mónika, Soós Georgina, Törköly Erzsébet (Szabadka), Mácsai Mónika (Magyarokanizsa), Sipoš Erzsébet, Szabó Korina (Bezdán), Sóti Éva, Varga Valéria, Várkonyi Zsuzsanna (Ada). **vmdt**

A KÖZSÉG NAPJÁRÓL, ÉS MÁS EGYÉB DOLGAINKRÓL

Megrendelt beszámolóknak készült ez az írás. Olyan beszámolóknak, amiből a Fecske olvasói megtudhatnák, hogy mi történt az idej Község napi ünnepségen, mik voltak az ott elhangzott gondolatok, kik voltak a házigazdái és vendégei azoknak a rendezvényeknek, amelyek az ünnepet ünnepé teszik. Elnézést kérek, ha célt tévesztetnek tűnik az írás, hiszen mint sokszor máskor, most is újra elkalandoztak a cikkíró gondolatai akiben azért él a remény, hogy volt értelme pár álmatlan órát áldozni a beszámoló megírására. Kevesen tudják, hogy Községünk új ünnepnapja november 26-a, az a nap, amikor ezelőtt közel ötven éve a Köztársasági képviselőházban kihirdették Kishegyes község létrejöttét. Azt pedig talán még kevesebben tudják, hogy Kishegyes község azért jöhetett létre, mivel a Kishegyes település akkori vezetősége Topolyához, Szikicsiek pedig Verbászhoz akartak csatlakozni. Látva a patthelyzetet a törvényhozó akkor úgy döntött, hogy ez a három település legyen Vajdaság egyik legkisebb községe.

Úgy gondolom, hogy ez a döntés jót hozott az itt élő lakosoknak, hiszen munkahelyek teremtődtek, és a község létrejöttének eredményeként olyan közpénzek jöttek és jönnek ebben három faluba amelyekről, más, tőlük nagyobb települések nem is álmodhatnak. Elég csak azt megemlíteni, hogy az idej évben 160 millió dinár munkahelyteremtő és közösségépítő támogatást kaptunk a Tartományi Nagyberuházási Alapból. A régi ünnepre, Október 18-ra, vagy ahogy akkor nevezték - neveztük, a felszabadulás napjára, talán még többen emlékeznek, emlékezhettek azok közül, akiket akkoriban is érdekelt a közélet irányítása, a közös ügyek rendezésében való részvétel. Az a nap most már évek óta nem ünnep. Nem lehet ünnep az olyan nap egy községben, ahol az úgynevezett felszabadítás azt jelentette, hogy a közösség lakosságának egyharmadát kitevő német polgártársakat, szinte kivétel nélkül, táborba zárt, majd pedig erőszakkal elűzött az új ha-

talom. Nem maradhatott meg ünnepként az a nap, amely azt is jelképezte, hogy a kommunista part parancsára, lényegében az érintettek akarata ellenére, Montenegroból és Boszniából telepítettek lakókat, a kiűrt sváb házakba. Hogyan maradhatott volna meg a mai világban ünnepként az a nap, amely egy olyan korszak kezdetét jelentette, amely korlátozta, és gyakran tiltotta a demokrácia olyan alapelveit, mint a magántulajdon, a szabad véleménynyilvánítás és vallásgyakorlás, vagy a közösségi jogok - jogaink, megvalósításának lehetősége. Nem lehetett időálló az a hatalom, amely olyan gazdasági módszerek alkalmazásával próbálkozott fennmaradni, amelyek, hosszú távon a világban sehol sem váltak be. Emlékszünk még a munkásönigazgatási rendszer vívmányaira, a fából vaskarikát gyártó rendszer fél évszázados uralmára. De arra is emlékszünk, hogy azokban a rendszerváltást megelőző években, évtizedben anyagilag, sokkal jobban éltünk, mint ma. Kevesen voltak munka nélkül, akinek pedig kevés volt az itteni fizetés, az kimehetett külföldre szerencsét próbálni. Meg lehetett élni a nyugdíjból, vagy a pár hold termőföld jövedelméből. Az emberek új házakat építettek, autót vettek, nyaralni jártak. Az okosabbak márkába fektették a megkeresett dinárt, vagy földet vettek. Kevesebb volt a szegény és a gazdagabb ember, mint manapság, kisebb volt a társadalmi elégedetlenség mértéke. Így utólag nézve anyagilag jobban éltünk. Közben pedig nem tudtuk, nem hittük, hogy ez a rendszer halálra van ítélve, hiszen nem lehet sokáig büntetlenül több pénzt költeni, mint amennyit megkerestünk. Csodára vártunk, ami majd megszünteti a benzint, áru és áramhiányt, megállítja az inflációt. A csoda pedig nem jött. Lett helyette háború, országromlás, gazdasági zárlat, visszafejlődés, szegény és bizonytalanság. Jöttek a kérdőjelek. Erdemes-e itthon maradni, túrni a létbizonytalansággal járó megaláztatást. Legyen, aztán ne legyen, mondja az ősi átok, mi pedig

kezdtünk felejteni és alkalmazkodni az új helyzethez. Emlékszünk a nehéz évekre, amikor kimondtuk, hogy ez az értelmetlen háború, nem a mi harcunk. Felismertük, hogy Magyar közösségünk ügyének istápolása, nemzeti megmaradásunk alapvető követelménye. A testvériség-egység téveszméjét félretéve, felvállaltuk a falunkban együtt élő népek jogát és felelősségét saját nemzeti önazonosságának megtartására. Elkezdtünk építkezni. Építkeztünk a háború alatt, és építkezünk most is, amikor már kezdünk bízni abban, hogy életünkben nem lesz több háború. Mindig annyit, amennyit éppen lehet. Téglákat rakunk egymásra, hogy legyen hol az embereknek, emberi körülmények között, egymásra találni, és értelmes életet teremteni. Épületeket és emberi közösségeket építünk. A fiataloknak építünk, és hagyjuk, hogy ők is építsenek. Hiszen ez a történet, amit életnek is nevezhetünk, róluk szól. Tudjuk, hogy hatalmas a tét. Fiatalok nélkül nincs jövője közösségünknek, nincs értelme életünknek, őseink küzdelmes életének. Sok közöttünk élő családban érzik, hogy valami nincs rendben. Valaki és valakik hiányoznak a házból, a faluból. Hiányoznak mindennapjainkból, életünkben. Pedig élnek ők. Sokszor száz és ezer kilométer távolságra, sokszor pedig csak néhány utcával arrébb, de egy teljesen más világban. Nem a mi világunkban. Nekik jobb, hiszen úgy élnek, ahogy az nekik tetszik, biztatják magukat sokan közülük, de közben érzik, érezzük, hogy valami nem stimmel. Valamit mi is elrontottunk, valami miattunk ment tönkre, azzal, hogy más, tőlünk idegen világba éli életét életünk reménye. Nehéz dolgok ezek, hiszen mindenkinek meg kell adni a jogot a neki tetsző életmódra. Akár itthon, akár másutt a nagyvilágban. Építkeznünk kell. Építeni önmagunkat, közösségünket, épületeinket, hogy legyen értelme és becsülete a szónak, amivel az itthon maradásra és hazatérésre buzdítjuk gyerekeinket, fiataljainkat. Munkahelyeket és pénzkeresési lehetőséget kell

teremtenünk, hiszen csak a munkában eltöltött életet lehet értelmesnek nevezni. Ha van munkánk és megélhetésünk, akkor van értelme a felelős családalapításnak, és a gyermekvállalásnak. A gyermeket pedig vállalni kell, hiszen utódok nélkül nem teljes az élet. Semmilyen karrier, vagyon, vagy társadalmi dicsőség nem pótolja a családi életet, az utódokba vetett hitet. Az ember társas lény, ezért lehetőséget kell teremtenie a közösségi életre is. Nem elég bezárkózni családi életünk mindennapjaiba, nem elég

megelégedni azzal, hogy minden évben karácsonykor és húsvétkor elmegyünk a templomba. Gyakrabban kell járnunk a templomunkba. Sokkal gyakrabban, mint ahogy ma tesszük. De járnunk kell a színházunkba, könyvtárunkba és közösségi létünk más épületeibe is. Örülünk kell, hogy van hova járnunk. Van rendes templomunk, felújított színházépületünk, kultúrotthonunk és Strand Caffénk. Van múltunk, jelenünk és jövőnk ebben a faluban. Vannak itthon maradók, hazatérők és haza kívánczók fiataljaink. Erről szólt az idei Község napi

ünnepe. A munkahely-
t e r e m t é s r ől ,
közösségépítésről, arról
hogy közös
felelősségünk lehetőséget adni
községünk minden lakosának, hogy
otthon érezze magát ebben a három
faluban, hogy ittélével teremtsen, és
véletlenül se romboljon. A fia-
talokról, közösségünk jövőjéről szólt
az ünnep. A Teremtőről, aki szeret
bennünket és bízik bennünk.

Pál Károly

PÁLYÁZATFIGYELŐ

Hosszúlejáratú kölcsönök jogi személyek részére

Az Alap által biztosított eszközök rendeltetése:

- új programokban való befektetés, valamint a már meglévő üzemek felújítására és modernizálására

- üzleti helyiség vásárlása termelői és szolgáltatói tevékenység végzésére

- olyan programokba való befektetés, amelyek biztosítják az innovációs technológiai alkalmazást

Kiíró intézmény: SZK Fejlesztési Alapja

Téma: hitelek

Célcsoport: egyéb

Elnyerhető pályázati összeg, feltételek: hitel törlesztésének határideje 5 év, 12 havi nyugalmi idővel - évi 3%-os kamatláb

Beadási határidő: 2007. december 31.

Hosszúlejáratú hitelek mezőgazdasági magántermelők számára új mezőgazdasági gépek, traktorok és kombájnok beszerzéséhez

Kiíró intézmény: Vajdasági Autonom Tartományi Garancia Alap

Téma: agrárium, hitelek

Célcsoport: egyéb

Pályázhatnak:

1. Mezőgazdasági magán termelők, akik biztosítani tudják azon jogi személy nyilatkozatát, amelynek tevékenysége köre közé tartozik az elsődleges mezőgazdasági termékek termelése és feldolgozása.

2. Jogi személyek, akik az elsődleges mezőgazdasági terméke

Elnyerhető pályázati összeg: 1. A

hitel maximális összege: 9.000.000 dinár

2. A hitel maximális összege: 20.000.000 dinár

Fix nominális kamatláb: 6,95%

A hitel visszafizetés határideje: 3-5 év egyenlő éves törlesztéssel.

Az első részlet esedékessége: 2008. december 1.

Beadási határidő: 2007. december 31.

Hitelek odaítélése többéves őshonos fajta szőlőültetvények 2007. évi telepítéséhez

A Fejlesztési Alap hitelek odaítélését hirdeti meg többéves őshonos fajta szőlőültetvények telepítéséhez, szőlőoltványok, akácoszlopok és huzalok beszerzéséhez.

Kiíró intézmény: Tartományi Mezőgazdasági Fejlesztési Alap
Pályázók köre: Vajdaság területén lévő mezőgazdasági birtokok és termézetes személyek

Téma: hitelek

A hiteleket 2%-os évi kamatlábbal hagyják jóvá, valutához kötve

- 0,57-1 ha közötti területeket támogatja

- a grace időszak 36 hónap, ez idő

alatt az interkaláris kamat kerül elszámolásra

- a hitel visszafizetési határideje 24 hónap, a visszafizetés 6 hónapos részletekben történik a grace időszak lejártá után
Beadási határidő: 2007. december 31.

További információért keresse fel irodánkat!

A Prowag csapata

A Prowag Fejlesztési Alap támogatásban részesült a magyarországi Szülőföld Alap idén áprilisban megjelent pályázatán. A magyar nyelvű írott és elektronikus média működési és beruházási költségei témakörben a Fecske és Szó-Beszéd helyi újságok kapták a támogatást.

Köszönjük!

Pályázatfigyelés, Tanácsadás,
Pályázatírás, Üzleti tervek készítése
telefon: 731 424
e-mail: prowag@gmail.com

A 60-70-ES ÉVEK DIVATJA ÚJRA HÓDÍT

Idén télen hódítanak a tarka, színpompás stílusú ruhák, melyek alól a hatvanas évek legendás darabjai sem kivételek! A régi-új divatirányzathoz a 60-as évek Londonjának pop kultúrája nyújtotta az ihletet.

A brit-pop stílus egy igazi hibridnek tekinthető, ugyanis számos teljesen eltérő divatirányzatot és kultúrát ötvöz egyetlen trendben. Megtalálható benne a hippikre jellemző lazaság és lezserség, az angol vidéki funkcionalitás, a viktoriánus elegancia, a fiatalos bohóság, és a dívás csillogás egyaránt.

A színvilágot tekintve igen széles spektrumon mozoghatunk, hiszen akár a szürkés-barnás árnyalatokat szeretjük, akár az egészen rikító színeket kedveljük, vagy az óvatos középútat, megtalálhatjuk a magunk elegánsabb, vagy éppen bohém stílusát. A lényeg az összehatás, mely egyszerre figyelemfelkeltő és különleges és egyszerre hétköznapien modern.

A divat is az ellentétek jegyében kínálja magát, s igen praktikus télhez igazodó darabokat is felvonultat, mint például a kötött pamut, a gyapjú és a bőr, melyek egyaránt hatalmas szolgálatot tehetnek a téli hidegben. Megtalálható azonban a selyem és a bársony is, melyek az ünnepi események alkalmával tesznek jó szolgálatot!

A kabátok: A fazon lehet egészen rövid dzseki, vagy elegáns blézer, esetleg térdig érő kabát, melynél nem is annyira a fő szabásvonalnál, inkább a részletekben rejlenek a különlegességek. A hatalmas gombok, a hímezett virágminta, a gallér hiánya, a rojtos szegélyek, és a kétsoros gombolás egyaránt érdekessé teheti a legyszerűbb darabokat is, hát még azokat, amelyeket anyáink szekrényének mélyéről halászunk elő. A kabát anyaga lehet hasított bőr, vagy esetleg gyapjú

A ruha: Hatalmas divat a buba - stílusú ruha, mely ötvözte az öregedő zongoratanárnők ruhájának, és a hippie zsákruhának, és a

takarítónők szerelésének, mely bár

első látásra bizonyára nem tűnik túl biztatónak, ellenben mégis számos előnnyel kecsegtet. Ez a darab ugyanis mindenkinek jól áll, alacsonyoknak, magasaknak, vékonyaknak, és teltebbeknek. Hála a mell alatti varrásnak, a kisebb keblűek optikailag nagyobbak, a teltebb idomúak viszont a ruha ormótlanságából adódóan jelentéktelenebbnek tűnnek. Kedvező a fazon továbbá nagyobb pocak vagy fenék esetén is, de bátran hordhatják a fiús csípővel, vagy lapos fenékekkel rendelkezők is.

Felülre: Tökéletes választás lehet a réteges öltözködés, mely bár első sorban a téli hideg elleni védelmi funkciót is elláthatja, amellett azonban teret enged a különféle stílusok, színek és anyagok harmóniájának megteremtésére. Remek választás továbbá a ruha rövid változata, mely farmerral kombinálva igazán lezsereviselet. További sikerdarabok a viktoriánus selyemblúz, magas állógallérral, esetleg nyaknál megköthető hatalmas masnival, vagy a szörme (mű szörme) bohém mellénnyel.

Alulra: A vidéki angolszász hagyományokból, és az angliai hidegből merítvén, javasolt a szövet vagy gyapjú nadrág, minden esetben elegáns kockás mintával, s vasalt éllel, berakásokkal. A nadrág lehet egyenes, vagy trapéz fazonú, a szoknya pedig A - vonalú, vagy erősen bővülő. Próbálkozhatunk selyemből készült rakott szoknyával, vagy térdig érő dívás bársonynadrággal, melyek magas szárú csizmával igazán elegánsan mutatnak, s figyelemfelkeltő csillogást köl-

csönöznek a munkás mindennapokban és az elegáns alkalmakkor egyaránt.

A táska: Minél nagyobb, vagy minél csillogóbb annál jobb. Itt nem igazán érvényesül a kevesebb több elve, sőt a táskának a 60-as évek hippie stílusában szinte kötelezően hangsúlyosnak kell lennie. Lehet nyereg alakú, vagy retró jellegű táska, a lényeg az egyediség. Az erősen hímezett, skótkockás, vagy esetleg western-hippie rojtokkal ellátott táska egyaránt menő lehet, s a legegyszerűbb ruhát is azonnal érdekessé és különlegessé teheti.

A lábbeli: A téli zimankóra való tekintettel főként a csizma ajánlott, azonban a kevésbé fázósak választhatnak klumpát, vagy esetleg kerek orrú körömcipőt is. A lényeg a magas vagy közepesen magas, stabil sarok, mely hordhatóvá és praktikussá teszi a túsarkú és hegyes orrú csizmák divatjához képest kissé ormóttalan trendet. Legyen szó azonban szatén kígyóbőrrel, vagy műbőr kreációról a lazaság elengedhetetlen, a színekről nem is beszélve, mely együtt lehetővé teszi, hogy bárki, bármilyen alkalommal büszkén viselhesse a stílus jellegzetes darabjait.

A kiegészítő: És végül, de nem utolsósorban, az öltözködés császárnője, ami felteszi az i-re a pontot, ami megkoronázza a ruhát, a kiegészítő, mely elengedhetetlen, és nélkülözhetetlenné teszi a hippie kultúrát elevenítő trendet. Színes selyemkendők, hatalmas napszemüvegek, hosszú láncok, bohém, kötött sálak, csilingelő övek, bőrkesztyűk és horgolt harisnyák teszik teljessé azon vállalkozó szellemű divatórültek ruhatárát, akik idén télen eme trendnek megfelelően szeretnének villogni.

Fekete Tímea

AKKOR GONDOLKOZZUNK ...?

INDIAIAK, VAGY INDIÁNOK?

Miről van szó? Nem miről, kiről? Rólunk! Mi közünk a fentiekhez? Semmi! A végek végén, senkinek semmihez, senkihez semmi köze. Minek? Úgy is úgy lesz, ahogy más akarja, értünk, senki sem emeli fel a hangját, nem szól, nem harcol! Itt azt tehetnek velünk, amit akarnak, nem törődve jogainkkal. Ha itt nem élhetünk, akkor hol lehetünk? Hol leszünk? Mi lesz velünk, mi lesz a hagyományainkkal, közösségünk, Óseinktől kapott, szellemi kincseivel, ki fogja azt kisajátítani, és az eddigi közjót nagy haszonért kiárúsítani. Mi közünk hozzá? Hát, ha már előre feladtunk mindent, akkor már most megmondhatom, hogy semmi! Föléledt egy régi téma, a hadsereg. Elég sok dolog itt is megváltozott. Kell-e, hogy továbbra is golyófogók legyünk az államalkotók (mi talán nem vagyunk azok?) érthetetlen igazságaiban? Nem! Ez most már nem közösségi harc, ezt mindenkinek erősen, állhatatosan, személyesen kell kivívnia, nem törődve, a szomszédokkal, mással. Higgyék el, a más nem törődik velünk! Hivatkozunk kell lelkiismereti problémáinkra, a tízparancsolati „ne ölj”-re, hogy nem akarunk fegyvert fogni, mert aki fegyvert fog, az fegyver által vész el..., és ezt kell tennie mindenkinek, kit behívnak hogy új katonai beosztást kapjon. Köszönje meg, a bizalmat, ne fogadja el, mivel a lelki-

ismerete nem enged meg semmi-féle agressziót a gyengébbekkel szemben (ha netalán vannak gyengébbek?), ha pedig erősebbekről van szó, akkor pedig tudjuk, hogy ha tojás ütközik a kővel vagy, ha a kő ütközik a tojással, mindig mi is törük össze, mint 1999-ben. Vagy nem? A hatvanas évek egyik slágere meg azt mondja, hogy „nem leszek én öngyilkos teértem”! Én sem, senkiért!

Írassuk át nevünket az anyakönyvben és az állampolgársági nyilvántartásban, a törvény értelmében, magyarra is, és a hadseregtől kapott (látszik a feladón) cirill betűs levelet ne vegyük át, mert hát ez nem én vagyok, meg hát sérti a kisebbségi jogaimat, amit pedig Koštunica adott (2003-ban, sic!).

A tisztelt olvasó, ugye megkérdezte már önmagától, hogy, miért a fenti cím, a cikk címe? Az első válasz, „mert, azért”. Nem tetszik? Eddig, tettek-e már az emberek akármit, soruk javulása céljából? Megfogadták-e, hogy ne szemeteljének, ne legyenek önzők, ne tegyenek másnak kárt, ne legyenek kárörvendők? Nem gondolják, hogy ez mind majd „visszaüt”, és mindez, hogyan esne nekik? Nem moralizálok, mivel én is ember vagyok, így én is tévedek, de nem szándékosan, akarattal, de ha igen, akkor, már nem Ember az ember.

Mi bajom van az indiaiakkal,

indiánokkal? Semmi! Vagyis, de engem személyesen nem zavar, az, hogy kasztokban, törzsekben, nem egységesen, elkülönülve élnek és egymásnak belső ellenségei. Nekünk ezt nem kellene utánozni. Ne osztódjunk, ne legyünk egymásnak ellenségei, legyünk már egyszer, éppen a különbözőzésünk haszna miatt, vagy érdekében egységesek.

Evvel szeretnék boldog Új Évet kívánni mindenkinek, egységesen.

BIRO Csaba

I. BÁCSFEKETE- HEGYI ASZTALI- TENISZ VERSENY

2008. JANUÁR 26-án

Helyszín: Bácsfeketehegyi
Kultúrotthon, J.N.H. 24

Benevezési díj: 100 din/fő
Jelentkezési határidő: január 23-a,
Jelentkezni a 063/85-149-23 vagy a
062/635-075 telefonszámon lehet

Szervező: Zöld Dombok környezet-
és közösségfejlesztési szervezet

FIGYELEM!

Felhívjuk kedves olvasóink figyelmét, hogy ismét módjukban áll apróhirdetéseiket ingyenesen megjelentetni a Fecskében. Szóval, ha eladnának valamit, netán megvételre keresnek valamit, esetleg csak a figyelmet szeretnék felhívni valamire, a megfogalmazott szöveget az elérhetőségükkel feltüntetve dobják be a "Fecske" postaládájába a Teleház bejáratánál!

a szerk.

MEZŐNÉZŐ

AZ ASZÁLY MEG A MUSZÁLY

Sajnos borzasztó eredményekkel zártuk le az idei mezőgazdasági évet. Ennek fő oka a Községi Mezőgazdasági Bizottság jelentése alapján, az aszály volt. 2006.10.01.-től, 2007.03.31.-ig az átlagosnál magasabb volt a nappali átlaghőmérséklet, még pedig januárban 6,4°C-kal, februárban 4,8°C-kal, továbbá, áprilisban 3,0°C-kal, júniusban és júliusban 3,2°C-kal, a legmagasabb hőmérséklet pedig 43,9°C volt. A topolyai Mezőgazdasági Intézet meteorológiai jelentései alapján (innen van a többi adat is) a nyáron 46 trópusi (több mint 30°C) napot és 10 napot 40°C hőmérséklet feletti csúccsal jegyeztek, ami eddigi fennállásuk alatt még nem fordult elő. Ezen kívül, nagyon sok szeles napunk is volt és a levegő páratartalma is az átlag alatt volt 3-11%-kal és 19 napon nem érte el a 40%-t sem. A csapadék hiányát, már nem is kell említeni. A kártevőkre pedig mindez kedvezően hatott.

A kár a következő módon oszlik meg termékenként:

Gabonafélék 25%
Kukorica 70%
Napraforgó 30%
Szója 70%
Cukorrépa 50%
más termékek 30%

Ez már elemi csapás!!!

A bizottság határozatában a Kormánytól a következő segítséget kérte:

1. Mentsek fel a termelőket 3 évre az adó fizetése alól
2. Mentsek fel a termelőket 3 évre a vízlecsapolási járulék alól
3. Mentsek fel a termelőket 2 évre a nyugdíj és rokkantbiztosítás fizetése alól
4. Támogassa műtrágyával és vetőmaggal az őszi vetéshez a termelőket
5. Hosszabbítsák meg 1 évvel a felvett kölcsönök visszafizetési határidejét

Többek között kapcsolatot teremtettek a többi észak-bácskai községgel,

hogy közösen követeljék a köztársasági és tartományi szervektől, az aszály elemi csapásnak való minősítését.

Sajnos az állattenyésztők sincsennek rózsás helyzetben. Az aszály miatt (de a biodízel sem kutya) a takarmányárak az égbe szökkentek, a húsfeldolgozók, meg már azt is elvárnák, hogy a gazdák fizessenek, azért, mert megveszik tőlük az élőállatokat. Megjegyzem, ez mellett a tőkehús ára még soha nem volt ilyen magas, de a víznek sem volt ilyen értéke, mint amit most a húsipari termékekben (30-70 %) kifizetünk. Gondolom, sajnos nem hiszem, hogy tévedek, ha a termelők egységesen, szervezeten, hosszútávú szerződéseken keresztül, ahogy a községi mezőgazdasági titkár ajánlotta, léptek volna fel a felhasználók felé, gondjaik ma sokkal kisebbek lennének.

A szabadkai mezőgazdasági termelők, ahol még nagyobb volt a kár, tüntetéseket is szerveztek, de evvel sajnos csak azt érték el, hogy még jobban megkeseredtek, mivel a minisztériumból, senki sem válaszolt kérdéseikre, kéréseikre, annak ellenére, hogy már július óta látható volt a katasztrófa.

A minisztérium részéről, szóra sem tartották érdemesnek a termelőket és nem is válaszoltak beadványaikra. Az új kormány mezőgazdasági minisztere sajnos nem törődik a kistermelőkkel, hanem csak az újgazdag Kostić-tyal, Mišković-tyal, Matijević-tyal... tart kapcsolatot. Nem törődik azokkal, akik a mezőgazdaságból élnek, éltetik az országot, eddig is éltették és ezután is éltetni szeretnék, akik eddig is alapjai voltak a társadalom fejlődésének és megélhetésének. A szárazság miatt, ami máshol is komoly termékhiányt okozott, a kormány (szerintem alkotmány ellenesen) leállította a gabona kivitelét, pont akkor, amikor a világon elérhető legnagyobb árból, a termelők kompenzálhatták volna a kár okozta jövedelemkiesést. Így ez a pénz a malmokat, pékeket fogja gazdagítani. Hektáronként a szükséges minimális

30 000 dináros alapbefektetés helyett csak 10 000 dinárt követeltek(kértek) a termelők kártérítésként, de a minisztérium csak 5 000 dinárt ígér, de nem tudja, hogy mikor fogja kifizetni. Hol van az ígért 100 /ha?, vagy a mezőgazdasági termelők nem szavazópolgárok???

Ilyen hozzáállással a kormány, sajnos mint mostoha viszonyul a termelőkhöz.

A modern földműveléshez nagy parcellák szükségesek, 100-500 hektáros területek, így a falu határában „csak” 20-80 gazdának lenne helye. Erre utal, az a hivatalosan meg nem erősített hír, hogy 40%-kal leépitենék a mezőgazdasági gazdaságok számát, de senki sem gondolkozik arról, hogy, hogy lesz megoldva azoknak a sorsa, helyzete (ezt kellett volna először is megoldani), akik ezzel elvesztik a föld adta egyetlen megélhetésüket, pedig őseink ez végett hagyták el őshazájukat 222 évvel ezelőtt. Mi lesz a falunkkal, mi lesz a többi falvakkal (emberekre gondolok)???

Ez már több, mint elemi csapás!!!

Biztosítsunk!?! A szárazság ellen a biztosító intézetek még nem fogadhatnak el szerződéseket, mivel ez az állam fenntartásáig alá tartozik, de ők nem akarják kijelenteni, határozatba foglalni, hogy az idei szárazság elemi csapás volt!!!!?

Bízunk benne, hogy a már megkezdődő mezőgazdasági év jó lesz, igaz ez nem fogja kárpótolni a termelőket, de nem dönti őket további nyomorba, ez mellett pedig a kormány eleget tesz a termelők kérésének, ha pedig nem bírja vállalni a kötelességeinek végrehajtását, megengedi, hogy azt magunk oldjuk meg, mint például a biztosítást és még több más problémát is.

Csibe

MAGAD URAM, HA... A BEFEKTETÉSI ALAPOKRÓL

Gazda(g)ságilag tudjuk, hogy pillanatnyilag, de, hogy meddig, a bányabéka bizonyos testrésze alatt vagyunk. Ha ki is lábalunk ebből a helyzetből, akkor majd sok új érdekes nyugati „demokratikus” vívmányok fognak bennünket behálózni, mint az alap egészségügyi ellátás, alapnyugdíj alapemberi és munkára való jogok, alapképzés és más ilyen alap...dolog, ami mindenkinek (szűken) ingyen lesz, de ahogy észrevettük, már Magyarországon is az „alap”jónapoton kívül mindenért fizetni kell a szabadpiac törvényei szerint. Egyszóval a születéstől a halálig pénzre, de főleg sok tartalékpénzre lesz szükségünk.

Ha van valami pillanatnyi többlet pénzünk (ez nem viccelődés) jövedelmünk, ami várhatólag az ingyenes részvényből (meg fog valószínűleg) vagy a lemaradó végkielégítésből fog megvalósulni, abból, hogyan csináljunk többet, de biztonságosan?

A bankba betéve nem hoz magas hozamot.

A részvények, ha többet is jövedelmeznek, nem biztonságosak, és elég nagy az esély, hogy a velük való manipulációkba belebukhat az ember.

Többet jövedelmez a pénzünk, mint a bankban, de sokkal biztonságosabban, mint a részvények, ha

BEFEKTETÉSI ALAPOKBA fordítjuk.

Hogy ez, hogyan néz ki, a következő két táblázatban, mint példát megnevezhetjük:

Az első táblázatban egyszerre fektetünk be pl. 20 000 egységet, ami a következő jövedelmet hozza

	10 év	15 év	20 év
15%	80.911	162.741	327.330
20%	123.834	308.140	766.751
25%	186.264	568.434	1.734.723

Vagy pedig, ha évente 2 000 egységet fektetünk be, akkor

	10 év	15 év	20 év
15%	46.698	109.434	235.620
20%	62.300	172.584	448.051
25%	83.832	274.217	857.361

Ez a pénz, vagy a jövedéke, akár mikor felhasználható (mármint a befektetett alap), természetesen az aláírt szerződésben levő kikötések alapján, akár egy ingatlan megvásárlására, a gyermekek iskoláztatására, jövedelem kiegészítésére, vagy hitel

felvevésekor biztosítéknak.

Szerbiában ilyen befektetési alapok működése törvényes keretekben vannak szabályozva, de a devizatörvény azt is megengedi, hogy külföldi, pl. magyar alapokba fektessük be a pénzünket.

Külföldön a 10 évtől hosszabb befektetések hozadéka adómentes, nálunk a kamatadó csoportjába tartozik, amit már automatikusan levonnak, de a befektetési alapok próbálják ezt csökkenteni, vagy megszüntetni.

Itt a pénzünkkel független tanácsadók foglalkoznak, kiket az állami licence kötelez, korrekt és becsületes munkára és egyetlen köteleességük, hogy törvényesen, erkölcsösen, az ügyfelek érdekeit képviseljék. Evvel járhat biztosítás és más garancia is.

Bővebb információkat az érdeklődők személyesen, vagy egy beruházási tanácsadó előadásából kaphatnak.

BIRO CSABA

Szolgáltatások, szerelések, központifűtés réz és műanyagcsövekkel, padlófűtés, gázvezeték. Mindenféle vízvezeték szerelés.

Alapok és becsületes munka, legolcsóbban.

DUDAŠ
Központifűtés és vízvezeték szerelés
Kishegyes, Tartomány u. 12
Tel. 024/ 730-528
Mob. 064/ 501-28-62

INDUIS

KERTI TÖRPE

AZ ADVENTI KOSZORÚ HAGYOMÁNYA ÉS ELKÉSZÍTÉSE

Az adventi koszorú története nem olyan régi, mint gondolnánk. Az ötlet XIX. századi.

Az első karácsony, amikor a koszorú az áhítatos várakozás részévé vált, 1860-ban volt, amikor a berlini árvaházban Johann Heinrich Wichern evangélikus lekipásztor az ünnep előtt gyertyákkal díszített kör alakú, abroncsos csilláron jelezte a még karácsonyig hátra lévő idő múlását. Minden egyes istentiszteleten újabb és újabb gyertyát tűzött a csillárkoszorúba, karácsonyig összesen huszonnégyet. Különös izgalma az adventi vasárnapoknak: először egy, majd két, három, végül négy gyertya gyulladhat meg rajta. A rajta lévő gyertyák a karácsony előtti vasárnapok liturgikus színeiben jelennek meg a hagyománytisztelőknél. Sok családban már advent első vasárnapján megkezdődik a karácsonyi készülődés, hiszen karácsonyig alig néhány hét van hátra. Ünnepi hangulatot teremthetünk, ha adventi koszorúval díszítjük a lakást. Adventi koszorút mi is készíthetünk, nem kell beérnünk a bolti műanyag változattal. A lényeg, hogy természetes anyagokat illetve növényeket

használjunk. A koszorún három szín dominál: a zöld, amely a természet, a piros, amely az életet, és a sárga vagy az arany, amely a fényt szimbolizálja.

ZÖLD SZÍN

Gyűjtünk be néhány fenyőfa ágat, és dróttal vagy zöld színű cérnával erősítsük az alapra.

Használhatunk más örökzöld fenyőt is, magyalt vagy az aktuális fagyöngyöt.

Az otthoni fűszerek közül a babérlevél is kitűnő díszítő, kellemes illatot kölcsönöz a koszorúnak.

PIROS SZÍN

Piros színű hozzávalókból bőséges a választék. Kis méretű almát használjunk. A felhasznált négy alma lesz a gyertyatartó, melyekbe a szár

eltávolítása után könnyen beleszúrhatjuk a gyertyákat. A csipkebogyó is felhasználható, mint díszítő kellék.

SÁRGA SZÍN

Említésre méltóak a sárga színű örökzöldek. Felhasználhatjuk a tavalyi tobozokat. Egzotikussá tehetjük a koszorút, ha fahéjjal, szárított narancs,- vagy citromkarikákkal díszítünk. A szegfűszeg is jó ötlet beleszúrva az alapba, így lesz teljes az illatkavalkád.

A gyertyák kiválasztásánál arra figyeljünk, hogy színben és illatban harmonizáljanak a többi színnel. A méhviszából készült gyertyák a karácsonyi sütemények illatát idézik. A meggyújtott gyertyák fénye adja meg a koszorú ünnepi hangulatát.

LILA SZÍN

Az Egyház liturgikus színeit megjelenítő adventi koszorún a négy gyertya közül 3 lila és 1 rózsaszín, mely utóbbit mindig Advent III. vasárnapján, azaz "örömvasárnap" gyújtunk meg.

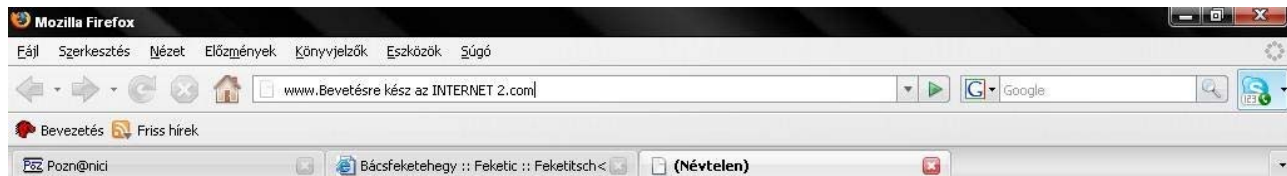
Z.Tatjana

"MY COMPUTER"

BEVETÉSRE KÉSZ AZ INTERNET 2 A JÖVŐ SEBESSÉGE

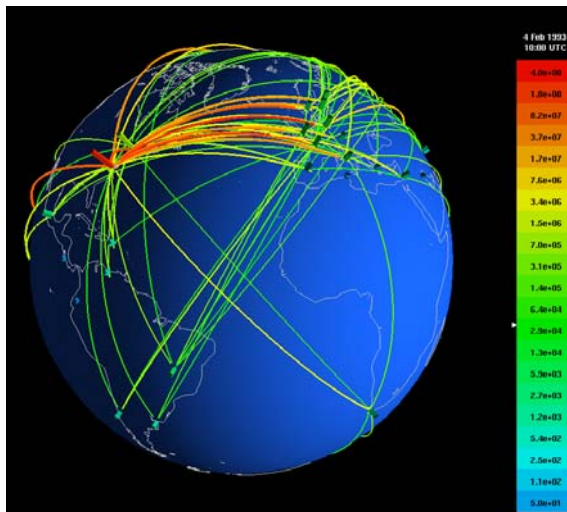
Internet történelme

Az Internet nem más, mint az Amerikai Védelmi Minisztérium kutatóintézetében a hatvanas években kifejlesztett távolsági számítógép-hálózat, amely 1969 decemberétől állt az egyetemek és a kutatóintézetek rendelkezésére. A fejlesztés célja a különböző katonai és kutatói intézmények közötti nagysebességű kommunikáció megteremtése volt.

Az első ilyen elvek alapján működő kísérleti hálózatot a nagy-britanniai Országos Fizikai Laboratórium állította fel 1968-ban. 1969 szeptember 2-án megszületett az ARPANET, amelyet akkor még telefonvonalak kötöttek össze. Azonban a hálózat működésének második évében egy különös dologra derült fény. Az ARPANET használói az elvileg csupán számítógépes kommunikációra szolgáló hálózatot időközben egy közhasználatú, nagy sebességű, a szövetségi kormány által támogatott elektronikus postává alakították. Az ARPANET-en többé nem computeres információcsere zajlott. Ehelyett hírek és személyes üzenetek árasztották el a hálózatot. Az ARPANET 1989-ben formálisan megszűnt:

boldogan esett áldozatul saját szenzációs sikerének. A felhasználók szinte észre sem vették a változást, hiszen az ARPANET funkciói nemcsak tovább

éltek, de jelentősen javultak is.

Az Internet közhasználatára óta sokat fejlődött az évek során, az emberiség egyik legnagyobb találmányaként tartják számon. Ennek köszönhetően bárki aki a hálózatra tud kapcsolódni bármilyen információt megtud szerezni. Lehetősége van arra hogy radio, vagy akár Tv csatornákat nézzen amennyiben szélessávú Internettel rendelkezik. Vagy akár kedvenc zeneszámát, filmjét töltheti le. De egyelőre még mindig gond a sebesség.

Jelen pillanatban az ADSL és a TV hálózaton keresztüli internetes-elérés a leggyorsabb. Ez a sebesség napjainkban 20480 kbit/s is eléri ami 2560 kByte/ másodpercet jelent.

A böngészés és az ehhez kapcsolódó dolgok valóban gyorsak, de mikor nagyobb adatmennyiséget akarunk letölteni (DVD minőségű film) akkor azért ez az elérés is lassúnak számít.

Az **Internet 2** ötlete 1995-ben, 12 évvel ez előtt született meg egy a jövő technológiáit bemutató konferencián. Már igen régóta fejlesztés alatt áll. Ennek a rendszernek köszönhetően, igen nagymértékben felgyorsulhat a hálózat. A legutóbbi teszt során, mikor Alaszka és Hollandia között (kb tizenkétezer kilométer) küldtek át 600 megabájt adatot. A hálózat a feladatot nem több, mint 13 másodperc alatt hajtotta végre. Ezzel a sebességgel körülbelül nyolcezerszer gyorsabb adattovábbítást lehet elérni, mint a hagyományos analóg modemekkel. Az Internet 2 hálózata jelenleg tíz 10Gb/s sávszélességet biztosít a hálózat bármely pontján, ez azonban 20, 40, vagy 100, vagy akár ennél is nagyobb sebességre is skálázható. Érdemes tudni, hogy az Internet 2 hálózata jelenleg 207 egyetemet köt össze. A hálózatot kutatásokra és új technológiák tesztelésére használják, amelyek egy napon a publikum számára is hozzáférhetővé válhatnak.

Az Internet 1-ről a 2-re való váltás még egyelőre nem nyitott a publikum felé vagyis a közhasználatú alkalmazásra de reménykedjünk ha nem is ezekben az években, de talán ebben az évtizedben elérhetővé válik mindenki részére.

Takács Dénes

RECEPTEK

Almasaláta

Hozzávalók:

(4 személyre)

4,5 db jonatán alma, 1 pohár natúr joghurt, 1 kávéskanál mustár, 1 evőkanál méz, 1 darabka fahéj, 1 citrom, 2 szegfűszeg

Elkészítés:

Alaposan megmossuk az almákat. Hámozás nélkül magházát kivéve vékony szeletekre vágjuk. Meglocsoljuk a citrom levével, így nem barnul meg. Üvegtálba helyezve rácsorgatjuk a mézet. Lefedjük, és a hűtőszekrénybe tesszük.

A fahéjból, a szegfűszegből egy kevés vízzel illatos levet főzünk. Ha kihűlt az almára öntjük.

A joghurtot elkeverjük a mustárral és közvetlenül a tálalás előtt rálocsoljuk az almára. Tetejét almaszeletekkel díszítjük.

Banánsaláta

Hozzávalók:

8 db banán, 4 db savanykás alma, 1 narancs, 1 citrom, 2 evőkanál méz, 2-3 szegfűszeg, 6-8 szem forrázott, tisztított, metéltre vágott mandula a díszítéshez

Elkészítés:

Alaposan megmossuk a gyümölcsöket. Lehántjuk a banán és a narancs héját. A banánt lekarikázzuk, a narancsot felkockázzuk. Másfél dl vízben felfőzzük a szegfűszeget, lehűtjük. Kiemeljük a fűszerszemeket, hozzáadjuk a mézet, a citrom levét.

Meghámozzuk az almát is, és kockákra vágjuk. Leöntjük az illatos citromlével, így nem barnul meg. Fakánállal óvatosan hozzákeverjük a banánkarikákat, és a salátástálba helyezzük. Tetejére szórjuk a narancs darabkákat és a vágott mandulát. Lefedve kissé lehűtjük, tálaljuk.

Vitaminsaláta

Hozzávalók:

1 kis fej káposzta, 2 sárgarépa, 1 csomó retek, 1 vöröshagyma, 1 evőkanál citromlé, 1 evőkanál méz, 1 evőkanál salátalevegő, zöldség zöldje, csipetnyi só

Elkészítés:

Alaposan megmossuk a zöldségeket. A nagy lyukú reszelőn lereszeljük a káposztát, a sárgarépát és a retket. Az anyagokat összekeverjük, és enyhén besózzuk. Finomra reszeljük a vöröshagymát és hozzákeverjük a káposztához.

A citromból, a mézből és az olajból kevés vízzel salátalevet készítünk. Ráöntjük a zöldségekre. A tálalás előtt apróra vágott zöldségekkel díszítjük.

Mézes borleves

Hozzávalók:

8 dl fehérbor, fél citrom héja, fahéj és szegfűszeg, 3 tojás sárgája, 8 dkg méz

Elkészítés:

A fehérbor háromnegyed részét citromhéjjal, fahéjjal és szegfűszeggel fűszerezve főforraljuk. A tojások sárgáját a maradék borral meg a mézzel elkeverjük, és habverővel szüntelenül verve a forralt bort rászűrjük.

Mielőtt forni kezdene a tűzről lehúzzuk és leveses csészékben tálaljuk.

Ananászos-mézes sertéskaraj

Hozzávalók:

(4 személyre)

60 dkg sertéskaraj, 1,5 dl ananászlé, 8 szelet konzerv körömant, olaj, 1 evőkanál mustár, só, 1 dl méz

Elkészítés:

A sertéskarajt hosszában 2-3cm mélyen, két csíkban bevágjuk. Az

ananászkarikákat félbevágjuk és felét a mélyedésekbe helyezzük. Az ananászlevet, a mustárt és a mézet összekeverjük, és ráöntjük a karajra. Egy tepsi vékonyan kikenünk olajjal, belefektetjük a karajt, és ráöntjük a mártást. Középméleg sütőbe téve másfél órán át sütjük, közben többször meglocsoljuk a mártással. Ha nagyon besűrűsödik, vízzel felhígítjuk. Amikor elkészült, kivesszük a sütőből, tetejére halmozzuk a maradék ananászokat, és a sütőbe visszatéve, 1-2 perc alatt átforrosztjuk. Kivesszük, felszeleteljük, burgonyapürével körítjük, és muskotályos borral kínáljuk.

Ínycsiklandó csirke

Hozzávalók:

(4 személyre)

80 dkg csirkemell filé, 8 dkg liszt, 1 citrom, 3 evőkanál méz, csemege pirospaprika, só, 15 dkg vaj, 1 csokor petrezselyem zöld

Elkészítés:

A csirkemell filétet nyolc egyenlő szeletre vágjuk, lisztbe mártjuk és a serpenyőben olvasztott vajban megsütjük. Leveszük a tűzről, megszórjuk borssal és pirospaprikával, leöntjük a mézzel és meglocsoljuk a citromlével.

Középméleg sütőbe tesszük, és 15 percig sütjük. A sütőből kivéve tálra helyezzük, és párolt rizzzel körítjük. A citromot felkarikázzuk, a hússzeletek tetejére terítjük majd az egészet megszórjuk apróra vágott zöldpetrezselyemmel.

“Használja a mézet, mint táplálékot, hogy később ne keresse orvosát”

Török & Roby

ZENEI ROVAT

EUROVÍZIÓS DALFESZTIVÁL- 3 RÉSZ

Eurovíziós hét

Az Eurovíziós hét kifejezés arra a hétre utal, amíg a Dalfesztivál zajlik. Mivel ez egy élő show, az Eurovíziós Dalfesztivál megköveteli a fellépőtől, hogy gyakorolják be az előadásukat a próbákon, hogy a nagy estén minden simán menjen. Az otthoni próbák mellett minden résztvevőnek megadatik a színpadi próba lehetősége az Eurvízió koncerttermében. Ezeket a próbákat több nap során bonyolítják le a szombati esemény előtt és így a delegációk a rendező városban már napokkal a verseny előtt megérkeznek. Ez azt eredményezi, hogy az újságírók és rajongók is jelen vannak a megelőző napokban, és így az Eurovíziós D a l f e s z t i v á l

eseményei tovább tartanak a televízió közvetített pár órájánál. Több hivatalosan akreditált szállodát választanak a delegációknak, és buszjáratok szállítják a fellépőket a koncert helyszínére és vissza. Minden résztvevő műsorszolgáltató választ egy delegációvezetőt, akinek feladata a delegáció tagjainak mozgásának koordinálása, és aki az ország képviselőjeként lép fel az EBU felé a rendező országban. A delegáció tagjai közé tartoznak a fellépők, szövegírók, zeneszerzők, hivatalos sajtódelegáltak, és -ha az adott évben használnak zenekart, és a dal azt megkívánja- egy karmester. Igény szerint tagja lehet egy kommentátor, minden műsorszolgáltató saját kommentálást fűzhet a TV vagy rádióadásukhoz, amit leadnak. A kommentátoroknak a célra szolgáló kommentáló fülkét biztosítanak, a koncertterm hátsó felében, a közönség mögött.

A szavazatok prezentálása Miután az átvezető előadásnak vége, amikor az összes pontot összeszámolták, a műsorvezető(k) egyesével

felhívják az összes szavazó országot, hogy jelentsék be a szavazásuk végeredményét. 1994 előtt a bejelentések telefon vonalakon keresztül történtek; a hangot a koncertteremben kihangosították, illetve a tévéadásban is hallhatóvá tették. A megbízhatóbb műholdas hálózatok megjelenésével 1994-től a szavazatok szövívői saját országukban kamera előtt olvasták fel a szavazatokat. Az alkalmat gyakran kihasználják az egyes országok, azzal, hogy szövívőjüket az adott ország egy híres helyét mutató háttér előtt filmezik. Az évek során hagyománnyá vált, hogy a szövívők rövid üzenetben megköszönhetik a műsorvezetőknek és a szervezőknek a show-t, mielőtt az országuk által kiosztott pontokat bemutatnák.

A szavazatokat növekvő sorrendben olvassák fel, a 12 ponttal zárva. A pontokat a Dalfesztivál műsorvezetői megismétlik angolul és franciául, ez eredményezi a híres "douze point" felkiáltást, amikor a műsorvezető elismétli a legnagyobb eredményt franciául.

1957 és 2003 között az országokat a daluk előadásának sorrendjében hívták. 2004 óta az országok szavazatbejelentési sorrendje megváltozott - az elődöntő és a tény miatt, hogy nem résztvevő országok is szavazhattak. 2004-ben az országokat az (ISO kódjuk szerinti) ábécésorrendben hívták. 2005-ben a nem kva-

lifikált elődöntősök szavazatait jelentették be először csütörtök esti fellépési sorrendjükben, majd a döntősök jelentették be szavazataikat az előadásuk sorrendjében. 2006-ban külön sorsolást tartottak a szavazatok bejelentési sorrendjének megállapítására.

1971 és 73 között minden ország két esküdtet küldött, akik jelen voltak a Fesztivál helyszínén, és a rájuk irányított kamerák előtt jelentették be a szavazataikat. 1973-ban az egyik svájci esküdt úgy döntött, ő lesz a show sztárja és egy óriási színpompás gesztusokkal kísért előadást csinált a szavazatok bemondásából. Ezt a rendszert a következő évre megszüntették.

1956-ban a szavazatokat nem jelentették be, egy zsűri egyszerűen bejelentette, hogy Svájc nyert. 1957 és 1987 között a pontokat egy valódi pontjelzőtáblán jelezték a színpad oldalán. Ahogy a digitális grafikai technológiák fejlődtek, a fizikai eredményjelzőket 1988-ban egy digitális változatra cserélték, amit meglehet jeleníteni a TV képernyőn a program igazgatójának döntése alapján.

2006-ban az EBU a műsor idejének, amit nagyrészt az egyes pontok bejelentése foglalt le, csökkentése mellett döntött, mivel egyre több ország szavazott. A 2006-os Dalfesztiválon a pontok 1-től 7-ig automatikusan megjelentek a képernyőn és a bemondók csak a 8, 10 és 12 pontok nyerteseit olvasták fel egyesével.

A szavazás az EBU választási megfigyelőjének elnökletével történik, aki felelős azért, hogy a pontokat rendben és sorban kiosztják. A megfigyelőt előre értesítik a következő öt ország szavazatairól, hogy kizárják a taktikai szavazással való visszaéléseket; ahol például egy ország megváltoztathatná a szavazatait az előző országok szavazási trendjeinek alapján.

(a4. rész a jövő számban)
Kaszás Éva
zenepedagógus

Novemberben két versmondó eseményre is sor került falunkban. 3-án tartották meg a **II. Záporka** találkozót, a sérült gyerekek vers- és prózamondó versenyét. A Találkozó megálmodója, létrehozója és támogatója a Vajdasági Magyar Versmondók Egyesülete, az Izida Anya- és Gyermekvédelmi Társulat, valamint a Feketics Művelődési Egyesület. A szervezők azzal a céllal szervezték meg, hogy megmutathassák a többségi társadalomnak, hogy a sérült embereket nem kell sajnálni, mert bármire képesek, ha bíznak bennük és szeretik őket. A résztvevők számát tekintve az idén közel száz gyerek vett részt a több kategóriában zajló versenyen. A rendezvény megszervezésében egy csapat fáradhatatlan fiatal vett részt, élükön Pál Ágnessel, a gyógypedagógiai kar negyedéves hallgatójával, akik időt és energiát nem sajnálva munkálkodtak azon, hogy létrejöjjön az idei találkozó is.

A megnyitón közreműködtek az Izida ügyes diákjai, a Találkozót Szatmári Melitta, a VMVE alelnöke és Papp Julianna, az Izida elnöke nyitották meg. Amíg az egyik csoport tagjai lelkesen verset mondtak, a többiek a Vigyori animátoraival ugyancsak lelkesen játszottak az Izidában. A Találkozó során egy kiállítást is meg lehetett tekinteni a tavalyi ren-

dezvényről és az Izida ügyes kézműves csoportjainak munkáiból. Sőt, aki akart, még egy kis emléket is hazavihetett. A záróünnepségre és díjkiosztásra az iskolában került sor. A verseny minden résztvevője kapott elismerő oklevelet. Összesen tizenötven értek el helyezéseket, ők alkalmi ajándékokat és okleveleket kaptak.

Három versenyző jutalmként részt vehet a hamarosan sorra kerülő kiskőrösi versenyen. A legjobb felkészítők különdíjban részesültek: Juhász Márta, Rácz Magdolna és Szabó Erika. A gyerekeket üdvözölte Hajvert Ákos, a VMVE elnöke is, aki csatlakozott egy Fehér Ferenc vers erejéig a versmondókhoz – úgy érezte, ezzel tartozott nekik, hisz a nap folyamán nagy elhivatottsággal szavalt mindenki, s ő sem akart kimaradni. A szervezők nevében Pál Ágnes mondott köszönetet a támogatóknak, akik lehetővé tették a gyerekek és kísérőik vendégül látását, valamint a legjobbak megjutalmazását. A rendezvény főtámogatói a Szekeres László Alapítvány, a Tartományi Jogalkotási, Közigazgatási és Nemzeti Kisebbségi Titkárság és a Tartományi Oktatási és Művelődési Titkárság volt.

A rendezvény befejező részében a gyerekek ismét élvezhették a budapesti Parafónia zenekar koncertjét. A sérült fiatalokból álló együttes elsősorban klasszikus zenét játszik speciális átiratokban, színvonalas előadásukat már tavaly a szívükbe zárhatták mindazok, akik látták csodálatra méltó játékukat. A Parafónia zenekar játszik a Fogyatékosok Első Európai Zenekarában. Felléptek már Németországban, Hollandiában, Ausztriában, Belgiumban, Lengyelországban és Vajdaságban is.

A Vajdasági Magyar Versmondók

Egyesülete 2007. november 17-18-án Bácsfeketehegyen szervezte meg a **XI. Dudás Kálmán Nemzetközi Vers- és Prózamondó Találkozót**. Résztvevői voltak Magyarországról és idén először Szlovéniából is. A vajdaságiakkal együtt megközelítőleg ötvenen vettek részt a három (gyermek, ifjúsági és felnőtt) kategóriában zajló versenyen.

A megnyitón közreműködött Csöke Andrea zongorán, majd Csöke Márk fuvolán, zongorán kísért Csöke András. Szatmári Melitta, a Vajdasági Magyar Versmondók Egyesületének alelnöke köszöntötte az egybegyűlteket, bemutatta az Elor Emina, Kalmár Zsuzsa és Kovács Frigyes színművészek, Domány Zoltán előadóművész, Lódi Andrea drámapedagógus, Wiegmann Alfréd televíziós rendező összetételű zsűrit, majd Szűgyi István, Kishegyes polgármestere nyitotta meg a versenyt. Ezután kezdetét vette a vetélkedő, amely a Kultúrotthonban zajlott. A szavalóknak két verset kellett az elődöntőkben előadniuk, ezek közül egynek kötelezően kisebbségi szerzőtől származó műnek kellett lennie. Olyan költők művei hangzottak el, mint Dsida Jenő, Kányádi Sándor, Reményik Sándor, Pap József és mások, de a népköltészet alkotásai sem maradtak ki. A vasárnapi döntőbe 23-an jutottak a zsűri döntése alapján. A nap folytatásában kísérőrendezvényekre került sor. Délután 17.30-kor Laczkovics Annamária történész hallgató meg-

nyitotta a **Magyar várak a Kárpát-medencében** című fotókiállítást a kisteremben. A kiállított képek szerzői Délvidék, Drávaszög, Erdély, Felvidék, Kárpátalja és Muravidék fotósai.

Este a színházteremben a felvidéki **Gál Tamás** bemutatta Petőfi Sándor: **A helység kalapácsa** című előadását. Gál Tamás A helység kalapácsát 2004. novemberében vitte színre, azóta több mint 170 alkalommal ját-

szotta nagy sikerrel partnereivel. Felléptek a Felvidék legtöbb iskolájában, művelődési házakban, fesztiválokon, nagy városokban, szlovéniai falvakban, mindenütt emlékezetes estet hagytak maguk mögött. A városi komédiák hangulatát idéző produkció Petőfi páratlan humorával, groteszk elemekkel fűszerezve tárta elénk e

különös világot. Az előadást a közönséggel való állandó kommunikáció, a sokszor improvizációnak tűnő stílusgyakorlatok és az interaktív játékmód tette fergeteges komédiává, a színpadra felhívott fiatalok talpraesetten vitték tovább a cselekmény folyamatát. Az előadást színesítette Bodonyi András zenéje, amely igazi Petőfi korabeli hangulatot varázsolt a színpadra. Szóval mindenki sajnálhatja, aki nem nézte meg, nem tudják milyen élményről maradtak le!

A döntőbejutott versenyzők vasárnap reggel még egyszer színpadra léptek, majd a zsűri elvonult meghozni a végeredményt. A kétnapos Találkozó zárórendezvényét a Színházteremben tartották meg délben. Elsőként a Szatmárnémetiben november 16-án. megrendezett Ifjú szívekben élek elnevezésű Ady-émlékversenyen győztes produkciót láthatta a közönség Farkas Hajnalka, Simonyi Lili és Hajvert Ákos előadásában. A **Szeretném, ha szeretnék** című pódiumjátékot Krekity Olga rendezte, a verseket Simonyi Lili zenésítette meg. Ezt követően a zentai Apropó együttes adott elő megzenésített verseket, majd eljött a hétvége legnagyobb izgalommal várt eseménye, az eredményhirdetés és a díjátadás.

A bácsfeketehegyiek ismét szépen szerepeltek, gyermek kategóriában **Szombati Dorottya** a harmadik lett, különdíjat kapott **Szarka Ákos** és **Farkas Beatrix**. Ifjúsági kategóriában **Kasza Zsanett** első díjas lett, valamint különdíjban is részesült. A felnőtteknél **Csanak Andrea** második lett. Minden résztvevő könyvjutalmat és emléklapot kapott, a díjazottak pedig értékes könyvcsomagokkal és ajándéktárgyakkal térhettek haza.

A Találkozó egyben vajdasági elődöntője volt a XVII. Gellért Sándor Vers- és Prózamondó Versenynek, a szatmárnémeti döntőre meghívást kaptak helybeliek is: Csanak Andrea, Fekete Ágnes, Kasza Zsanett és Simonyi Lili. A felépőknek és a támogatóknak Hajvert Ákos, a VMVE elnöke mondott köszönetet. A rendezvényt támogatták: A Magyar Köztársaság Oktatási és Kulturális Minisztériuma; a Tartományi Jogalkotási, Közigazgatási és Nemzeti Kisebbségi Titkárság; a Forum és a Timp Könyvkiadó. Együttműködő partnerek: Krstić Julianna zenetanár, a Feketics Művelődési Egyesület és a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség voltak.

Akinek lehetősége volt átmenni Kishegyesre november 11-én színházba, biztosan nem bánta meg. A Szabadkai Népszínház Magyar Társulatának előadásában a **Charley nénje** könnyed kikapcsolódást nyújtott mindenkinek. Reméljük még többször sor kerül vendégszereplésre községünkben, nemcsak Kishegyesen, hanem Bácsfeketehegyen is, hiszen most már szépen fel van újítva a színház kívül-belül, s olyan technikával van felszerelve, amit bármelyik színház megirigyelhet.

Hasonlóan könnyed előadás **A tizedes meg a többiek** az Újvidéki Színházban, december 5-én szervezeten mindössze 360 dinár ellenében megtekinthető, ebben benne van a buszjegy és a belépőjegy ára is. Mindenkinek csak ajánlani tudom.

Borka

ANYAKÖNYVI HÍREK

ÉVES ÖSSZEĞZÉS

Özvegy Dorogi Fernecné szül. Vörös Erzsébet március 16. 79 évében	Lazović Rosa április 10. 81 évében
Bertók Lída szül. Juhász március 19. 78 évében	Orosz Ferenc április 14. 55 évében
Jović Milenko március 20. 79 évében	Szabó Sándor április 21. 83 évében
Pusztai Jánosné szül. Horváth Viktória március 26. 79 évében	Ifj. Marecskó István április 24. 59 évében
Miranović N. Dušan március 26. 47 évében	Id. Dudás Lajos február 9. 92 évében
Szombati Margit március 27. 53 évében	Marecskó Istvánné szül. Horvát Eszter február 20. 77 évében
Ifj. Nagy Sándor március 29. 54 évében	Szilágyi Józsefné szül. Pásztor Julianna február 20. 71 évében
Pál Lída szül. Kovács március 30. 77 évében	Rápóti Lajosné szül. Luspai Erzsébet február 21. 88 évében
id. Maráz József július 5. 85 évében	Augusztinov Stevan-István február 22. 81 évében
Berger Antal július 8. 79 évében	Ivković Julianna szül. Pál október 15. 93 évében
Fekete Erzsébet július 24. 87 évében	Fehér György október 15. 51 évében
Id. Balog János december 8. 55 évében	Mićunović Matilda szül. Firic október 31. 79 évében
Husza István december 5. 66 évében	Özvegy Maráz Józsefné szül. Budai Mária október 25. 85 évében
Vučković N. Krstinja rođ. Kontić december 9. 72 évében	Özvegy Bertók Józsefné szül. Lívia október 30. 85 évében
Lukić D. Dragica december 10. 75 évében	Id. Nagy István október 31. 65 évében
Marković Katalin szül. Szakács december 20. 68 évében	Vukasović T. Božidar november 1. 55 évében
Gajdašević Dejan december 19. 83 évében	Id. Bata Sándor szeptember 4. 72 évében
Drinčić R. Josif december 22. 81 évében	Gyenge Péter szeptember 6. 63 évében
Kelemen Milucski Katalin december 20. 90 évében	Pavlović Petra szeptember 11. 79 évében
Szakács Ferenc január 2. 55 évében	Marecskó István szeptember 22. 85 évében
Pacal Zsuzsanna január 2. 76 évében	Papp István szeptember 26. 77 évében
Id. Kadván József január 3. 52 évében	Id. Őri Lászlóné szül. Horváth Ilona szeptember 30. 81 évében
Fehér Etel szül. Cser Etel január 9. 85 évében	Őri Etelka október 1. 80 évében
Víg Rozália szül. Török január 19. 59 évében	Szalajevics Tibor július 30. 49 évében
Kovács Mária szül. Német január 26. 84 évében	Fehér Erzsébet szül. Kelemen augusztus 10. 88 évében
Gere Margit január 30. 82 évében	Farkas István augusztus 13. 82 évében
Víg Rozália szül. Pisák február 1. 63 évében	Csete Szemesi Attila augusztus 24. 38 évében
Makker Antal június 1. 46 évében	Özv. Bene Istvánné, Jurca Margit augusztus 31. 75 évében
Fodor Zsófia szül. Harangozó június 7. 81 évében	Pál József augusztus 31. 55 évében
Víg Ferenc június 9. 62 évében	Botlik László november 3. 90 évében
Tumbas Loketić Ivan június 11. 70 évében	Gáspár Etel szül. Lódi november 5. 74 évében
Ficze Etelka szül. Borbély június 13. 84 évében	Stojković Ž. Dragoljub november 12. 71 évében
Magyarka Etelka szül. Bertók június 16. 80 évében	Fehér Lajos november 14. 66 évében
Vušurović J. Veselin június 25. 58 évében	Szabó Imre november 26. 76 évében
Gere Etelka szül. Szitás május 15. 66 évében	
Id. Lódi Gáspár május 20. 83 évében	
Tadić Cana május 20. 59 évében	
Ódor Rozália április 2. 88 évében	
Ifj. Jung Filip április 5. 47 évében	
Konjević Zoran április 8. 35 évében	

Újszülöttek:

Bezzeg Ferenc és Szitás Anikó,
kislányuk Ferenc
Boros Zoltán és Pál Karola,
kislányuk Viola
Simon Gábor és Gizella kislány,
Gábor
Ifj. Balog Sándor és Anikó
kislányuk, Adél
Marić Andrea kislány, Dominik

Pásztor András és Erzsébet
kislányuk, Eleonóra
Plazačić Jovan és Katalin
kislányuk, Jovana
Révész Dragan kislányuk Ilja
Mirošević Goran kislányuk Vanja
Szél Csaba kislányuk Márton
Végső Jánosnak és Erikának
kislányuk, Kamilla

Miljenović Nenadnak és
Miljenović (Fekete) Andreának
kislányuk Tamara
Bíró Zsoltanak és Anikónak
kislányuk Bettina
Radojčić Vukašinnak és
Radmilának kislányuk Dragica

Az anyakönyvi hírek adatait a helyi orvosi rendelőből, az anyakönyvvezetői irodából, valamint a Tiho temetkezési vállalatától kaptuk.

FECSKETOLL

PIROS CERUZA

Meleg szobában a csöndben,
kis asztalon gyertyafényben,
árnyékot vet a fehér papírra
egy szép piros ceruza.
Hol hosszú, görbe, hol kerek
vagy körte alakú betűket kanyarít,
mint valami kecses járású kisasszony
tűsarkú lakkcipője az aszfalton.
Néha megáll, gondolkodik kicsit,
mert nem tudja hogyan tovább
és olvassa amit addig írt.
Majd kacéron, könnyedén legyintve aláhúz
valamit.
Elégedetten ölelik az ujjak,
gyengédek, nem szorítják
és nem akarják, hogy abbahagyja,
mert csodálatos érzés
amint a félhomályban siklik a lapon,
mint szán a havon
és nyomában feltűnik egy szép vers alakja.
Álmos, fáradt gyertyafényben,
falióra ketyegésben,
az asztalterítón szundikálva
a piros ceruza a megírt verset szavalja.

Bácsi (Vajda) Sára

MUSZTÁNG

Titokzatos Musztáng vágató paripa
Csattogó patkó, porfelhő karika.
Dübörög a határ a füves puszta,
Maga után cikázó porszemcséket húzta.

Útközben megáll kétlábon nyerít,
Tükröző pocsojából vízcseppeket merít.
Barna szőrének izadtsága csorog,
Száraz izomzata kitartóan mozog.

Vakon rohan előre tapos minden egeret,
Maga alá gyűri az egész terepet.
Alig bírja most már vékony lába remeg,
Összeesik helyben porban hempereg.

Dudás Dominik

CSEND

Ezernyi zajban is hallható a csend,
mikor kong a magány,
üres zsebeit koldusként matatja
s a nem talált elemózsia
csak a csend egy falatja.

Feszésre húzza húrját a némaság
és lapul, fülel,
árva gyermeki lélek a csendet uralja
s hallhatóan nyüzsgő
a csend ezernyi zaja.

Lopakodó, nesztelen a nyugalom,
ámbár a csend terhes,
bágyadt álomosság,
avagy éber riadalom
s a csend kísértetiesen borzong a zajon.

Ne menekülj, ne félj a csendtől,
hiszen a csend barát,
mikor tördeli kezét a fájdalom
a csend gyógyít,
a zaj fáj nagyon.

Bácsi (Vajda) Sára

NAPJAINK

Millió húron
játszik a fájdalom.
Testi-e, lelki-e,
nem kutatom.
Mindig új a hír
s egyre megy...
Óh! jaj!- ha újra
jegyre megy- mi már volt : a „ kegy ”!
Ne rohanj Népem!
Élni szépen, csak úgy lehet:
ha, helyesen teszed, mit
sorsod rád szabott.
Hazád itt van!-nem „ amott ”!
Gondold csak mennyi
az öreg s beteg.
Kinek egy keres –és sok a gyerek!
Én tudom, mi az
ha nincs kenyér.
Mások bánata is – a szívemig ér.
Nyújtsatok hát kezet,
tűnjön- e zűr – zavar!
Szót kell érteni, MIND,
KI ÉLNI AKAR!

Eőry Molnár Etelka

Fecske. Kiadja a Zöld Dombok környezet - és közösségfejlesztési szervezet, Bácsfeketehegy, JNA 24. Tel/fax: 024/739-063.
Folyószámlaszám: 310-8659-38. www.feketics.com
Tördelés; Bácsi Róbert. Munkatársak voltak: Bácsi (Vajda) Sára, Bíró Csaba, Bordás Katalin, Eőry Molnár Etelka, Fekete Tímea, Kaszás Éva, Kasza Nikoletta, Lódi Andrea, Orosz Attila, Papp Julianna, Pál Károly, Szukola Béla, Sáránci István, Takács Dénes, Török Zoltán, Tóth János, Zečević Tatjana.
Készült Szabadkán a Grafoprodukt nyomdában 2007. decemberében.